

548

1.1

Ulle Thulin

548

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Simonsson i Luderöd.

Gubben Simonsson

är omkring 70 år, och han är född i
Luderöds by i Luderum. Han och hans
kvinna ha en liten jordbit på arren-
de. Simonsson är den vidskepligaste
människa, som jag någonsin träffat.
Han vågar ingenting göra utan att
fråga "han" i bäcken om tillåtelse.

12. 10.

Sk. Albo hd.
Eljaröd
Simonsson.
Ludaröd.

Upptecknad av
Olle Thulin
Juli 1928.

548

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Jordagods.

Jordagods vaktas av gåsar. Nils Görndas skatter
Tuttersson i Eljaröd blev slagen av en gås, då
han skulle ta upp en skatt, så att han fick
ligga flera dagar. Det är farligt att ta
upp något ur jorden. En bonde i Eljaröd tog
för många år sedan upp en stor koppar-
kittel, som var fylld med silver och guld.
Men han hade ingen välsignelse av det, ty
den ena olyckan kom efter den andra.
Det är präster själv, som vaktar jordagods.
Påskveckan ha de onda ingen snakt,
och då kan man hämta upps skatterna.

Men man måste tåga stilla, ty annars får
man se byn i ljusan låga, vilket endast
är ett sken. ~~Och~~ medan man ser mot byn,
försvinner skatten.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

33

548

Sk. Albo hd.
Eljaröd
Simonsson
Ludaröd.

Upptecknad av
Olle Thulin
Juli 1928.

--- 4.4

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

548

Prästen, som kunde mana i jorden.

Nymansen var präst i Oxenhult. Där gick det ej att vistas på kyrkogården, sedan det blivit mörkt. En av de döda hade ej ro i sin grav. Nymansen tog en kväll ~~sin~~ evangeliebok med sig och gick upp på kyrkogården. Han fick då se den onde anden. Prästen ropade till honom: "Vänta du", men anden svarade: "Jasi Per gåse är ute och går". — Prästen hade en gång tagit en gås — "Ja", svarade prästen, "men för den gåsen köpte jag denna baken, och nu ska du ner i jorden." Efter mycket om och men fick prästen också ner honom i jorden.

Sk. Albo hd.
Eljaröd
J Simonsson
Ludaröd.

Upptecknad av
Olle Thulin
Juli 1928.

548

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Bäckahästen.

En bonde nere vid Brösarp skulle en Bäckahästen.
morgon ta bäckahästen och harva med
honom. Han band kvinnans förkläde om
buken på bäckahästen, för att han skulle
få makt med honom. Sen harvade han
med hästen hela dagen. På kvällen var
^{hästen} mycket svett, och då bonden tog av belen,
sade hästen: "Nu har du tvättat mej, men
när du kommer till bäcken, skall jag tvät-
ta dej."

Sk. Albo hd.
Eljaröd
Simonsson
Ludaröd.

Upptecknad av
Olle Thulin
Juli 1928.

6.6

548

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Kistan som ej kom till botten.

En gång sade Nymansen till en bonde, Per Brunk, som var mycket slak: "Du Per Brunk skall aldrig nå botten i din grav. Du ska sväva mellan himmel och jord, ty dina synder skola bära dig." - Lönerna, som hörde prästen säga detta, tänkte, då Per Brunk dött, att prästen skulle slippa få se Per Brunk sväva mellan himmel och jord. De grov en väldigt stor grav, men då Per Brunk skulle begravas, låg en svart hund på botten av graven, så man kunde ej få ner kistan. Det var den svarte själv, som låg i graven.

Sk. Albo hd.
Eljaröd
Simonsson
Ludaröd.

Upptecknad av
Olle Thulin
Juli 1928.

77
548

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Fader vår baklänges.

Den, som kunde läsa fader vår
ordentligt baklänges, kunde släcka eldsvådor.
Här var en gång en ung präst i Indrarum.
Han var en dålig predikant men mycket lärd.
Han kunde fader vår lika bra baklänges som
framlänges. En gång brann en stor gård i
Indrarum, och man skickade efter prästen. När
han kom, släckte han snart elden.

Sk. Albo hd.
Eljaröd
Simonsson
Ludaröd.

Upptecknat av
Olle Thulin
Juli 1928.

548

88

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Bäckahästen.

Pågarna vid "verket" voro nere vid ån och lekte. Bäckahästen kom då upp på ängen och pågarna, som voro glada vid att rida hoppade upp på ryggen. Hästen blev allt längre och längre ju som hoppade upp. En påg råkade nämna Frälsarens namn, och då försvann hästen, så att pågarna stodo på ängen i en rad. Hade ej Frälsarens namn uttalats hade hästen helt visst sprungit i ån med allesammans.

i Detta är den mycket vanliga bäckahästhistorien, som är spridd i hela Skåne.

Sk. Albo hd.
Eljaröd
Simonsson
Ludaröd.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Upptecknat av
Olle Thulin
Juli 1928.

548

99

Kyrkgrimmen.

Den första levande varelse, som man mötte, människa
eller djur, när man byggt en kyrka färdig, skulle vakta kyrkan.
Den, som man mötte, skulle begravas levande under kyrkgolvet. Se-
dan kunde inga tjuvar komma och stjäla i kyrkan.

Väktaren kallades även för kyrkfe.

Sk. Albo hd.
Eljaröd
Simonsson
Ludaröd.

Upptecknat av
Olle Thulin
Juli 1928.

140

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

548

Skaumannen.

Skaumannen finns lika mycket nu som förr. Det är de onda andarna (de fallna änglarna), som kunna visa sig i denna skepnad. Som påg såg Simonsson en gång skaumannen. Simonsson var vakten var vaktehörs och en gång fick han se en man som skalade en eek. Mannen växte alltefter som han skalade. Till sist var han lika hög som eken. Följande dag då Simonsson kom ut med fåren syntes ingenting på eken.

Sk. Albo hd.
Eljaröd
Simonsson
Ludaröd.

UPPtecknat av
Olle Thulin
Juli 1928.

1A.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

548

Älven.

Man får ej stanna och höra på älven, ty då blir man galen.
Simonssons kvinnas bror hade en gång hört älven i en torr bäck
och han sprang efter älven. Älven hade skapt sig såsom en fisk
och pågen ville ta fisken. Då pågen kom till Eljaröds bro skrek han
han; "Nu kan jag ej gå längre, ty här är fullt av skator". Fadern
kallade på pågen, men han kom ej förrän han ropat tre gånger. Pågen
var rent vansinnig. Men hans far var en lärd man. Han rökade pågen
med rökelse. Likadan rökelse som man läser om i Bibeln. Sen hade han
honom instängd i 9 dag-ar och han rökade honom varje dag. På den
nionde dagen smög sig pågen ut och fadern fick göra om hela
rökningen. Men sen blev sonen bra.

Sk. Albo hd.
Eljaröd
Simonsson
Ludaröd.

Upptecknat av
Olle Thulin
Juli 1928.

12.
12

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

548

Kreaturenen.

Om något av kräken blir sjukt, skall man slänga ut säd
åt alla väsen, och samtidigt skall man bedja att djuren skall
få vara i fred.

548